

بسم الله الرحمن الرحيم

و الحمد لله ربّ العالمين و الصلّاة و السّلام على سيّدنا ابى القاسم المصطفى محمّد و على آله الاطيبين الاطهرين المنتجبين الهداة المهديين سيّما بقيّة الله فى الارضين.

خیلی خوش آمدید خانواده‌های عزیز و معظم و معرّز شهیدان امنیّت. حقّ بزرگ شهدای شما و خانواده‌هایشان، خود شما، پدرها و مادرها، همسرها، فرزندها بر ملت ایران، حقیقتاً توصیف‌ناشدنی است. ان شاء الله که این جلسه‌ی ما که با حضور شما و با نفس گرم این برادران منور شد، بتواند دل‌های ما را بیشتر از پیش متوجّه کند به حقیقت لطف الهی و فضل الهی بر ملت ایران.

ارزش «شهدای امنیّت» را چه جور میشود فهمید؟ از اهمیّت و ارزش «امنیت» میشود فهمید. وقتی ما تشخیص دادیم و فهمیدیم که امنیّت چقدر برای کشور مهم است، آن وقت برای حافظ امنیت - چه از سازمان انتظامی باشد، چه از بسیج باشد، چه از دستگاه‌های اطلاعاتی باشد؛ از هر جا - برای کسی که در این راه سینه سپر کرده است، اهمیّت قائل میشویم و شهید این راه را جزو برترین شهدای راه حق به شمار می‌آوریم؛ واقع قضیه هم همین است.

قطعاً یکی از برترین نیازهای هر کشوری، هر جامعه‌ای، امنیّت است. اگر امنیّت در جامعه نباشد، هیچ چیزی نیست؛ نه اقتصاد هست، نه علم هست، نه پیشرفت هست، نه خانواده هست. امنیّت، در واقع، زیربنای همه‌ی وسیله‌ها و راه‌های پیشرفت یک ملت و یک کشور است؛ امنیّت این جور است. آرامش روانی جامعه ناشی از امنیّت است؛ امکان تحصیل و پیشرفت جوانان ناشی از امنیّت است؛ لذا نعمت بزرگ خدا است. شما ملاحظه کنید در قرآن کریم، رتبه‌ی امنیّت را این قدر خدای متعال بالا می‌آورد که به عنوان یک نعمت عظیم، یک ممت عظیم، آن را به مسلمانها یادآوری میکند: *فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ * الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَ أَمْتَهُمْ مِنْ خَوْفٍ*؛ (۱) یعنی خدایی را عبادت کنید که این نعمتهای بزرگ را به شما داده؛ به شما امنیّت داده، به شما امکان زندگی امن و ایمن مرحمت کرده. این، اهمیّت امنیّت است. خب، اگر این قدر این موضوع مهم است، بنابراین اگر کسانی، فداکارانی، از خودگذشتگانی، در این راه به شهادت برسند، جای تعجب نیست؛ رتبه‌ی این شهیدان هم رتبه‌ی بسیار بالایی است.

هر جا امنیّت و حافظان امنیّت نباشند، شرارت هست؛ این قاعده‌ی کلی است. لذاست که حوزه‌ی مأموریت این جوانان عزیز ما که در بخشهای مختلف امنیّت - که اشاره کردم - مشغول فعالیتتند، بسیار وسیع است. همه‌ی اینها مشمول این لطف الهی و تفضیل و موهبت پروردگار هستند که جزو برترین‌ها محسوب میشوند. یک نفر در مرز شرارت میکند، یکی در داخل خیابان شرارت میکند، یکی با راهزنی در خانه و مغازه‌ی این و آن شرارت میکند، یکی با شایعه‌پراکنی شرارت میکند، یکی با ارتکاب قتل شرارت میکند، یکی با قاچاق موادّ مخدرّ شرارت میکند یا با قاچاق سلاح شرارت میکند؛ اینها همه شرارت است؛ هر کسی در مقابل هر کدام از این شقوق و امثال اینها یایستند، عنوان «حافظ امنیّت» و «پاسدار امنیّت» بر او صادق است و این افتخار بزرگ شامل حال او است. در همه‌ی این حوادث، این عزیزان هستند که سینه سپر میکنند و به پیشواز خطر میروند و کار میکنند.

یک نکته‌ای در اینجا وجود دارد و آن، این است که خب حالا برای حفظ امنیّت یک کشور، آن عنصر ضروری و لازم چیست؟ بعضی‌ها در تحلیل‌های گوناگون، در فهم عجیب از مسئله تصوّر میکنند اگر بخواهیم کشور در امنیّت باشد،

بایستی سراغ ابزارهای حسّاس‌کننده‌ی قدرتها نرویم؛ مثلاً «چه لزومی دارد ما موشک با فلان بُرد را داشته باشیم که حسّاس بشوند!» خیال میکنند این‌جوری، این شکلی میتوانند امنیت کشور را تأمین کنند؛ یعنی در واقع این‌جور فکر میکنند که اگر میخواهید کشور امن باشد، ضعیف باشید، ابزارهای قدرت را برای خودتان فراهم نکنید؛ بعضی این‌جور قضاوت میکنند؛ این غلط است. آن چیزی که امنیت را برای یک کشور حفظ میکند، «قدرت ملی» آن کشور است، قوی بودن آن کشور است؛ قوی بودن از همه‌جهت: قوی بودن در علم، قوی بودن در اقتصاد، قوی بودن در امکان دفاع، قوی بودن در تسلیحات؛ اینها است که امنیت یک کشور را حفظ میکند و تأمین میکند. هر وقت ما، بر اثر سوء سیاست زمامداران کشورمان، از رفتن به سمت ابزارهای قدرت روگردان شدیم، دشمن بر ما مسلط شد. در دوران قاجار، دوران پهلوی، این مصیبت سر این ملت آمد؛ ملت را قوی نکردند. لذا شما می‌بینید در جنگ بین‌الملل اوّل و جنگ بین‌الملل دوّم – که هیچ کدام به ایران ارتباط نداشت و اعلام بی‌طرفی هم کردند – کشور ما اشغال شد؛ وقتی کشوری توانایی دفاع از خودش را ندارد این‌جور میشود دیگر. این گناه زمامداران نالایق – بعضی نالایق، بعضی خائن و وابسته‌ی به این و آن – نابخشودنی است که ملت را ضعیف بار بیاورند که نتواند از خودش دفاع کند؛ طبعاً امنیتش از بین خواهد رفت. راه تأمین امنیت، قدرت است؛ ملت ایران و مسئولین کشور باید این را هضم کنند: باید قوی شد.

ما این را بارها عرض کرده‌ایم: باید قوی شد. ملت باید روزبه‌روز خودش را بیشتر تقویت کند. ایران قوی است که میتواند از خودش دفاع کند، میتواند امنیت خودش را، پیشرفت خودش را تأمین کند، میتواند به دیگران هم از تفضلات این پیشرفت و این قوّت کمک برساند. [برای] ایران قوی، قوّت لازم است. البته قوّت فقط ساخت تسلیحات نیست؛ قوّت علمی، توانایی‌های سیاسی، توانایی‌های مدیریتی، همه‌ی اینها جزو چیزهایی است که ایمن‌ساز است، جامعه را به ایمنی میرساند. لذا این وظیفه‌ی ما است، وظیفه‌ی همه‌ی مسئولین است که با آموزش، با تسلیحات، با پیشرفتهای گوناگون، کشور را قوی کنند.

یک نکته‌ی مهم در باب امنیت – که خوب است من اینجا در خدمت شما خانواده‌های عزیز شهیدان مطرح کنم – مسئله‌ی «امنیت روانی» جامعه است، که کمتر به این توجه میشود؛ امنیت روانی جامعه؛ یعنی دچار اضطراب نکردن مردم، دچار ترس و تردید نکردن مردم؛ اینطور است دیگر؛ این خیلی مهم است. بعضی‌ها با خبری که میدهند، با تحلیلی که میکنند، با تفسیری که از وقایع میکنند، در مردم تردید ایجاد میکنند، ترس ایجاد میکنند؛ این از نظر خدای متعال مردود است؛ قرآن صریح است در این معنا؛ قرآن صریح در این معنا است: لئن لم ینتھ المُنَافِقُونَ وَ الَّذِینَ فِی قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَ الْمُرْجِفُونَ فِی الْمَدِیْنَةِ؛ (۲) «مرجفون» یعنی همینها. «مرجفون» یعنی کسانی که در دل مردم اضطراب ایجاد میکنند، ترس ایجاد میکنند؛ اگر چنانچه اینها از این کارشان دست برندارند، خدای متعال به پیغمبر میفرماید: لِنُغْرِبَنَّکَ بِهِمْ؛ (۳) تو را مأمور میکنیم که به سراغ اینها بروی و مجازاتشان کنی. این قدر این مسئله‌ی امنیت روانی مهم است. مرجفون همان کسانی هستند که امنیت روانی جامعه را به هم میزنند، شایعه‌سازی میکنند؛ بعضی‌ها از روی غرض، از مسائل گوناگون تحلیل‌های غلط ارائه میدهند.

این کسانی که با فضای مجازی ارتباط دارند، به این نکات توجه کنند! همه‌چیز را – هر چه به ذهن انسان میرسد – در فضای مجازی نبایستی منتشر کرد؛ ملاحظه کنید اثرش چیست؛ ببینید روی مردم، روی فکر مردم، روی روحیه‌ی مردم چه تأثیری میگذارد. آن کسانی هم که درباره‌ی فضای مجازی – که حالا مکرّر اسمش آورده میشود و بحث میشود و مانند اینها – میخواهند تصمیم‌سازی کنند و تصمیم‌گیری کنند، به این بُعد قضیه توجه کنند. توجه کنند که چطور ممکن است در فضای مجازی، یک تحلیل غلط، یک خبر غلط، یک برداشت غلط از یک مسئله مردم را دچار اضطراب کند، دچار تردید کند، دچار ترس کند. اینها چیزهایی است که امنیت روانی جامعه را از بین میبرد. در بحث امنیت، این مسئله‌ی امنیت روانی مهم است و مسئولان کشور همچنان که امنیت اجتماعی و امنیت کوچه و بازار و

امنیت مرز و امنیت خانه‌های مردم را موظفند حفظ کنند، امنیت روانی مردم را هم موظفند حفظ کنند؛ این جزو وظایف آنها است.

www.leader.ir

دشمنان هم از این استفاده میکنند. امروز، دشمنان ملت‌ها و کشورها که طمع می‌ورزند به منافع کشورهای که میتوانند طمع بورزند، فقط با سلاح گرم، با جنگ گرم و سخت وارد نمیشوند، با جنگ نرم وارد میشوند. یکی از بخشهای جنگ نرم، همین ناپایمن‌سازی روانی جامعه است؛ یکی هم این است. دیده‌اید دیگر؛ شما در این چند سال هم مشاهده کرده‌اید که چطور دشمنان از فضای مجازی استفاده کرده‌اند برای اینکه اغراض خودشان را پیش ببرند. باید به این معنا توجه بشود. این راجع به مسائل امنیت.

خانواده‌های شهدای امنیت افتخار کنند، سربلند باشند. جوانهای شما به شهادت رسیدند - البته مقامات عالی الهی را به دست آوردند - شما را داغدار کردند، دل‌های شما، جانهای شما، عواطف شما به خاطر فقدان این عزیزان رنج دید، درست است، لکن افتخار کنید؛ اینها در راه خوبی حرکت کردند، در راه خوبی شهید شدند، برای کار مهمی سینه سپر کردند و نتیجه‌ی تلاش اینها این است که کشور میتواند با امنیت باشد؛ اگر اینها نباشند، اگر تأمین‌کنندگان و حافظان امنیت نباشند، مشکلات فراوانی برای آحاد ملت ایران پیش می‌آید. همه‌ی ما بایستی قدرشان را بدانیم، شما هم افتخار کنید.

راجع به مسائل رژیم صهیونی خبیث، من دو نکته را به اختصار اشاره میکنم و عبور میکنم. اولاً در قبال رژیم منحوس خبیث صهیونی، یک کوتاهی بزرگی در دنیا دارد انجام میگیرد. دولتها، ملت‌ها - بخصوص دولتها - مجامع جهانی مثل سازمان ملل و امثال اینها حقیقتاً دارند کوتاهی میکنند در مسئله‌ی مقابله‌ی با رژیم صهیونی. این کاری که رژیم در غزه کرد و میکند، در لبنان کرد و میکند، از وحشیانه‌ترین جنایات جنگی است. جنگ البته چیز سختی است بلاشک، منتها جنگ هم یک قواعدی دارد، یک قوانینی دارد، یک حدودی دارد. این جور نیست که وقتی کسی با کسی می‌جنگد، همه‌ی این حدود را زیر پا لگد کند و له کند، آن چنان که این باند جنایت‌کار حاکم بر فلسطین اشغالی دارند میکنند. دنیا باید در مقابل اینها بایستد، دولتها باید بایستند، دولتهای اسلامی بالخصوص باید بایستند. بحث بر سر این نیست که کمک بکنند یا نکنند؛ اینکه جزو برترین محرمات است؛ اندک‌کمکی به این رژیم جزو زشت‌ترین و بزرگ‌ترین گناهان است؛ در اینکه شکی نیست؛ نه، باید در مقابلش بایستند که این جنایات را انجام ندهد.

یک ائتلاف جهانی باید به وجود بیاید - ائتلاف سیاسی، ائتلاف اقتصادی، اگر لازم شد ائتلاف نظامی - علیه رژیم خبیث صهیونیستی که وحشیانه‌ترین جنایات جنگی را دارد امروز انجام میدهد. خب، «جنایت جنگی» یکی از عناوین مجرمانه در عرف دنیای امروز است؛ یعنی امروز در دنیا، جنایات جنگی محکوم است؛ نه اینکه فقط ما محکوم میکنیم؛ نه، همه‌ی دنیا، همه‌ی دادگاه‌های بین‌المللی - آنهایی که بحق تشکیل شده‌اند، آنهایی که نابحق تشکیل شده‌اند - جنایت جنگی را محکوم میکنند. خب، دیگر جنایت جنگی از این بالاتر؟ ده هزار کودک کشته بشوند، ده هزار زن یا بیشتر به شهادت برسند؛ باید در مقابل آنها [ایستاد]. مطالبه‌ی ما از دنیا و دنیای اسلام بالخصوص، تشکیل یک ائتلاف جهانی است علیه رژیم صهیونیستی.

مطلب دوم مربوط به این حرکت شروانه‌ای است که دو شب پیش اینجا انجام دادند. (۴) خب، یک غلطی کردند؛ خودشان هم البته بزرگنمایی میکنند. بزرگنمایی آنها غلط است، اما توجه داشته باشید که کوچک‌انگاری آن هم غلط است؛ اینکه ما بگوییم نه، چیزی نبود، اهمیتی نداشت و مانند اینها، این هم غلط است. بایستی خطای محاسباتی رژیم صهیونیستی به هم بخورد؛ اینها نسبت به ایران دچار خطای محاسباتی‌اند؛ اینها ایران را نمی‌شناسند، جوانان

ایران را نمی‌شناسند، ملت ایران را نمی‌شناسند، قدرت و توانایی و ابتکار و اراده‌ی ملت ایران را هنوز نتوانسته‌اند درست بفهمند؛ این را ما باید به اینها بفهمانیم. کیفیت کار را مسئولین ما باید تشخیص بدهند و درست بفهمند و آنچه صلاح این کشور و این ملت است، آن را انجام بدهند. [آنها] باید بدانند ملت ایران کیست، جوانان ایران چگونه‌اند. خود این فکر، این انگیزه، این رشادت، این آمادگی‌ای که امروز در ملت ایران وجود دارد، امنیت‌ساز است؛ این را بایستی حفظ کنیم.

از خدای متعال می‌خواهیم ما را در راه حق، در راه اسلام، در راه امام بزرگوار ان‌شاءالله ثابت‌قدم بدارد و شما جوانهای عزیز را برای ما حفظ کند.

والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته

(۱) سوره‌ی قریش، آیات ۳ و ۴: «پس باید خداوند این خانه را بپرستند؛ همان [خدایی] که در گرسنگی غذایشان داد، و از بیم [دشمن] آسوده‌خاطرشان کرد.»

(۲) سوره‌ی احزاب، بخشی از آیه‌ی ۶۰

(۳) سوره‌ی احزاب، بخشی از آیه‌ی ۶۰

(۴) رژیم صهیونیستی در تاریخ چهارم مهرماه، در محدوده‌ی هوایی‌ای از عراق که در اختیار ارتش آمریکا بود، موشک‌هایی از جنگنده‌های خود شلیک کرد که علی‌رغم رهگیری شمار زیادی از آنها، چند موشک به برخی از پایگاه‌های نظامی در تهران، ایلام و خوزستان اصابت کرد که منجر به شهادت چند نفر از نیروهای پدافند ارتش گردید.